

ACC. N:R. M. 10881:1-34.

Landskap: Bohuslän Upptecknat av: Ines Carlsson
Härad: Inlands södra Adress: Lönkrogsgat. 6a, Göteborg
Socken: Kareby Berättat av: Såka person; se uppt.
Uppteckningsår: 1948 Född år bladets baksida! i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stenstugor.

s. 1-34.

N. M. 141.

Skriv endast på denna sida!

För många år sedan var här en shuga med väggar av sten. Det finns rester kvar efter den och den kallades för stenshuga. Den var senast bebodd på 1880-talet. Jag har varit inne i den stenshugan många, många gånger. Shugan låg på en plats som heter Hagen.

Stugans belägenhet. Stenstugan ligger i utmarken och den ligger på Karl-Ogust Anderssons mark. Innevärdarna ägde själva stugan. De skulle inte ersätta markägaren för att få bo i Stenstugan.

Byggnadsätt. Stugan var helt fristående
den var inte byggd in till någon bergvägg. Den
var dubbla stenmurar med mellanfylnad
av jord och den var byggd av kullesten som
de tog i bogarna. Stugans ytterväggar voro
naturligt avrundade i anpassning efter
stenarna. Väggarna var omkring en meter

tyjcka. Där var ingen invändig brädklädsl,
men där var en inre vägg mellan rummet
och förstugan. Det var en enkel stenvägg.

Shugans inre. Shugan hade bara ett
enda rum. Ingången var på byggnadens
längsida och den ledde in till förstugan.
Där var en inre dörr mellan rummet och
förstugan. Eldstaden var i rummet och
den låg mitt på den väggen på vilken dörren
var. Där var rökfång och skorsten. Shugan
var så låg, så när jag var liten gick jag och
några småpojkar till upp på taket och
kastade sten ner igenom skorstenen och då
blev koringen så arg, så vi måste ta berga
fött. Eldstaden var av grästen, de eldade
under stenarna och så hade de ett brandjärn
som grytan stod på. Shugans inredning
bestod av en soffa, ett par stolar, ett bord

och så var där en säng som var fast i stenarna i väggen. Det fick inte så mycket rumme i en sådan liten shuga. Väggarna var kalkade.

Takgolv och fönster. Taket upplåts av spånar som stödde mot långväggarna och det täcktes med torv och halm. Där fanns inget inner-tak så ett loft förekom inte. Shugan hade jordgolv först, men på senare tid blev det brädgolv i rummet. I förshugan var det jordgolv. Där var ett fönster på gaveln och ett på långsidan. De var mycket små med fyrkantiga rutor.

Tonvårdare. Shugans innevårdare hette Anna Hjältn, hon var änka efter en knekt som hette Hjältn. De hade två döttrar, den ena dottern hade legat sjukt hela sitt liv och hon dog i 30-årsåldern. Kommunen hjälpte dem lite till sitt uppehälle och så gick

ACC. N:R M. 10881:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Anna och den friska dottern i gårdarna
och arbetade. Anna gick också ute på mos-
sarna och tog upp tur. De var mycket
fattiga och de hade alltid bott i stenstugan
och där dog de också.

Uthus. Om det har funnits några
fåhus av sten vet jag inte.

För en 40-50 år sedan var här en stuga med väggar av sten. Det finns nog inga rester kvar efter den. Sten kallades för backstuga. Jag har själv sett stugan och varit inne i den många gånger. Den låg vid Prästvägen.

Stugans belägenhet. Stenstugan låg i odlad bygd, den låg i en kohage. Det var på August Anderssons i Hagen mark. Kommunen ägde stugan.

Byggnadsätt. Stugan var helt fristående. Den var inte byggd in till något berg på sådant sätt att berget ersatte en av stugans väggar. Jag tror att det var dubbla stenmurar med mellanfylnad. Stugan var byggd av kullersten. Jag vet inte hur tjocka väggarna var. Där var ingen invändig brädklädsel. Det fanns en inre

vägg mellan rummet och fristugan den var byggd av något sten och av något trä.

Stugans inre. Stenstugan hade ett rum. Ingången var på långsidan och den ledde in till fristugan. Det fanns en inre dörr mellan rum och fristuga. Eldsteden var i rummet, men jag minns inte var i rummet den låg. Där var rökfång och skorsten. Jag kommer inte i höj hur eldsteden såg ut. Huset inredning bestod av ett bord, några stolar, en säng och en gammal klocka som gick gale. Väggarna var kalkade.

Takgolv och fönster. Taket uppbars av sparrar som stödde mot långväggarna. Där var inget innertak så något loftutrymme förekom inte. Stugan hade jordgolv både i rummet och fristugan. Där var en liten glugg på långsidan.

Innevånare. Stugans innervånare hette
Hjalma och hon hade en dotter som senare
fick en son och han blev sedan brennare
här med kullen. Kommunen gav dem mat
och kläder och så arbetade de lite i gårdarna
där var mycket fattigt. Jag vet inte om de
var ditflyttade eller om de alltid hade bott
där. Kvinnorna dog; Stenstugan men
pojken byggde sig senare ett hus av trä.

Uthus. Om här har funnits några fäders
av sten vet jag inte.

Det fanns en stensluga till här och det
finns också rester kvar efter den. Den låg på
Anders marker. Markägaren hette Sven
Olsson. Slugan låg i utmarken och den var
helt fristående. Den var byggd av kullersten.
Där var enkel stenvägg i den slugan så där
var hemskt kallt. Väggarna var kanske
inte fullt en halv meter tjocka. Där var
inrivändig brädklädsel. Slugan hade bara
ett enda rum och där var ingen fristuga
eller något sådant. Ingången var på
nedre gaveln. Spisen stod vid gaveln på
samma vägg som dörren var. Där var rök-
fång och skorsten. Spisen var av gråsten
och så eldade de under brandjärn. Möblerna
utgjordes bara av ett bord, en säng och
några stolar. Där var inga redskap; kanske
en gammal spade. Slugans ryttställe var

naturligt anordnad i anpassning efter stenarna. Taket uppehålls av sparrar som stödde mot långväggarna och det täcktes med luvor som de grävde och lade på taket. Där var inget innertak. Shugan hade jordgolv. Där var inget brädgolv i sängen ens, de låg på bara marken. Det fanns ett fräste på gaveln, det var ett litet med små gamla rutur i. De var både möglade och anarit. Shugan innervånare hette Andreas Andersson och hans hustru hette Laurina. De hade flera barn, de hette August, Sven, Berta och Katrina. Andreas gick och arbetade där de behövde honom. De var mycket fattiga. De hade alltid bott i den Stenshugan. Hustrun var i Stenshugan, men Andreas blev inackorderad i ett riktigt hus här nere.

Heär var ett boningshus med väggar av sten. Det finns inga rester kvar efter det. Det kallades för stensluga och den var senast bebodd år 1906. Jag har själv sett slugan och varit inne där många många gånger.

Slugans belägenhet. Stenslugan låg i utmarken. Platsen som slugan låg på kallas Grokareby. Slugan låg på Hilde Eliassons mark, Grokareby Mellangård. Kommunen ägde stenslugan. De behövde inte ersätta markägaren för att få bo huset.

Byggnadssätt. Slugan var helt fristående. Den var inte byggd in till något berg på sådant sätt att berget ersatte en av slugans väggar. Jag kan inte riktigt säga om där var dubbla stenvägar med mellanfyllnad av jord, men jag tror att det var det. Den var byggd av kullersten. Väggarna var minst 1/2 meter

ljocka. jag har inte att där var någon invändig bräd klädsel. Det var en inre brädvägg mellan rummet och fristugan.

Stugans inre. Stenslugan hade bara ett rum. Ingången var på långsidan och den ledde in till fristugan. Där var en inre dörr mellan rum och fristuga. Eldstaden var placerad i rummet den låg på samma vägg som ingången var. Där var rökfång och skorsten. jag har att eldstaden var en liten fyrkantig järnkamin. Stugans inredning bestod av en säng på var sida, några stolar och ett bord de enda redskapen de hade var en yxa. jag vet inte om väggarna var målade, kalkade eller tapetserade.

Tak, golv och fönster. Taket uppbars av sparrar som stödde mot långväggarna och det täcktes med gammalt tegel. Det fanns ett litet loft,

men där var så lågt så man kunde nått
och jämnt krypa där uppe. Trummet var
det brädgolv, men i fristugan var det
jerdgolv. Där var ett fönster på långsidan
och ett på gaveln; de var mycket små.

Innevånare. Husets innevånare hette
Johannes Ring. Han bodde tillsammans
med en gumma som hette Lotta. Efter-
namnet minns jag inte, men de var inte
gifte. Johannes hade varit soldat. De var
mycket fattiga. De hade alltid bott i sten-
stugan. Johannes dog i stensstugan, men
Lotta kom till ett tryställe.

Uthus. Om här har varit några fåhus
av sten vet jag inte. Jag minns då inga.

Här var en stuga av sten för många år sedan, men jag har att den är alldeles nedriven nu. Den kallades fri stensstuga och den var snarast bebodd för 70 år sedan jag har själv sett stugan och varit inne där många, många gånger. Stugan låg i Brokareby.

Stugans belägenhet. Stensstugan låg i odlad bygd. Markägaren hette Alexander. Efternamnet kommer jag inte ihåg. Stugan ägdes av kommunen. De behövde ej arbeta för att få bo i stugan.

Byggnadsätt. Stugan var helt fristående. Den var ej byggd i något annat byggsätt sådant att bygget utgjorde en av stugans väggar. Här var dubbla stämmor med mellanfyllnad av jord. Den var byggd av kullersten. Väggarnas yttre kanter var naturligt avrundade i anpassning efter stenarna. Väggarna

var omkring en och en halv meter tjocka. Det fanns ingen invändig brädklädset. Där var en inre vägg mellan rummet och förshugan; den var byggd av något sten och något trä.

Shugans inre. Stenshugan hade ett rum. Ingången var på långsidan och den ledde in till förshugan. Det fanns en inre dörr mellan rummet och förshugan. Eldstoden var i rummet, den låg vid samma vägg som dörren var. Där var rökfång och skorsten. Eldstoden var av sten och så hade de ett brandjärn som de kokade på. Shugans inredning bestod av ett litet bord, ett par stolar och en säng. De hade en gammal spöde, det var de enda redskapen de hade. Väggarna var varken målade, kalkade eller hypetslade utan stenarna

var sådana smala var.

Tak golv och fröster. Taket upptogs av gavlarna som stödde mot långväggarna. Taket stöt fram över väggarnas kanter och det täcktes med torv. Där var inget innertak. Trummet var det brädgolv, men i förstugan var det jordgolv. Där var ett fröster på gaveln och ett på långsidan; de var små och fyrkantiga.

Invånare. Stugans innevärdare hette Schöck. Han bodde tillsammans med en gumma, men de var inte gifta, henne kallade de för Schäckka. Schöck gick borta och arbetade var som helst, men mest gick de omkring och bizzde. Där var mycket fattigt. De var tillflyktade men varde kom ifrån vet jag inte. Vårde lämnade stenstugan by kommunen hand om dem. och hyrde ut dem: stugorna.

Uthus. Där har inga fatus varit av sten som jag kommer i båg.

Det fanns ett böningshus med väggar av sten här för många år sedan. Väggarna står kvar ännu och stugan kallades för backstuga. Den var senast bebodd 1912. Jag har varit inne där flera gånger. Platsen där stugan låg kallas Hagsbry.

Stugans belägenhet. Backstugan låg i utmarken, på August Larssons mark. Innevänarna ägde själva stugan. De skulle göra 3-4 dagsvecken om året för att få bo i stugan.

Byggnadssätt. Stugan var ingrävd i den ena gaveln. Berget utgjorde en av stugans väggar. Den var dubbla stenmurar med mellanfyllnad och den var byggd av kullersten. Stugans ytterväggar bildade skarpa hörn. Väggarna var omkring en meter tjocka. Där var ingen invändig brädklädsel. Det fanns en innervägg mellan rummet och fröstugan, det var

en dubbel stenvägg.

Stugans inre. Bäckstugan hade ett rum. Ingången var på långsidan och ledde in till förstugan. Det fanns en inre dörr mellan rummet och förstugan. Eldstaden var i rummet, den stod i ett hörn på samma vägg som dörren. Den hade rökfång och skorsten. Eldstaden var av gråsten, det var en vanlig gammal öppen spis. Inredningen bestod av en säng, en soffa, ett bord och några stolar. Där fanns inga redskap; gumman hade bara en spinnrock. Väggarna var varken målade, kalkade eller tapetserade, utan stenarna syntes.

Tak, golv och fönster. Taket uppebars av spannar som stödde mot långväggarna och det täcktes med balm. Det fanns ett litet loft, nätt och jämnt så man kunde krypa där uppe. Stugan hade stengolv både i rummet

och i fönstugan. Det fanns ett fönster på lång-
sidan och ett på gaveln; de var små låga,
fyrkantiga.

Inväånare. Stugans inneväånare hette
Anna Mattsson; hon var inte gift men hade en
son ändå. Han hette Emanuel. Anna spann
gam och stickade strumpor. De var mycket
fattigt. De hade alltid bott där. Anna dog på
sjukhuset i Kungälv.

Uthus. Om här har varit något fähus av
sten vet jag inte.

Det är inte så länge sedan här var en shuga med väggar av sten. Jag har att shugan står kvar ännu. Den var bebodd för 10 år sedan. Jag har själv varit inne där många, många gånger. Den kallades för stenshuga och låg på en plats som kallas Rishammar.

Shugans betägenhet. Stenshugan låg i utmarken. Innevararna ägde själva shugan. De betalade i penningar för att de fick bo där.

Byggnadsrätt. Shugan var helt pristående. Den var inte byggd in till något berg. Där var dubbla stenvägar med mellanfylnad. Den var byggd av kullersten och hade skarpa hörn. Väggarna var omkring en meter tjocka. Där var ingen invändig brädklädsel. Det fanns en inre vägg mellan rummet och köket; det var en brädvägg.

Shugans inre. Stenshugan hade ett rum

och kök. Ingången var på gaveln och ledde in till köket. Där var en gruva i köket och en järn kamin i rummet. Jag kommer inte ihåg var eldstaden låg. Där var rökfång och skorsten. Inredningen bestod av en soffa, en säng, ett bord och några stolar. De hade inga redskap bara en grep och en yxade. Jag kommer inte ihåg om väggarna var målade, kalkade eller tapetserade.

Tak, golv och fönster. Taket uppbars av sparvar som stödde mot långväggarna och det täcktes med tegel. Det fanns inget innertak. Stugan hade brädgolv, det var lika både i rummet och köket. Där var ett fönster på gaveln och ett på långsidan i rummet. Jag kan inte bestämt säga, men jag tror att det inte var något fönster i köket.

Innervärme. Stenslugans innervärme

ACC. N:R M. 10881:21.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

hette spejelgren och hans hustru hette Stava.
De hade flera barn, en hette Ludvig, men de
andra minns jag inte namnen på. Gubben
hade varit soldat så var mycket fattigt.
De hade alltid bott där, de örg också i Stenshugen.

Uthus Om här har varit några fåhus
är sten vet jag inte.

Jag har gjälv bott i en stuga med väggar av sten jag vet inte om det finns några rester kvar efter den nu. Den kallades för stenshuga. Vi bodde där för 65 år sedan. Och platsen där stugan låg kallas Örnbo.

Stugans belägenhet. Stenshugan låg i utmarken och den låg på Sven Alströms mark. Vi ägde själva vår lilla stenshuga. Vi behövde ej ersätta markägaren för att få bo i huset.

Byggnadsätt. Stenshugan var helt fristående. Den var ej byggd i till något byggsätt sådant sätt att berget utgjorde en av stugans väggar. Där var dubbla stenmurar med mellanfyllnad och den var byggd av gradstenar. Väggarna var omkring en meter tjocka.

Stugans inre. Stugan hade bara ett enda rum. Ingången var på gaveln och ledde in till rummet. Eldstaden var i rummet och stod i ett hörn vid

samma vägg som dören var. Där var en liten skorsten av gråsten. Eldstaden var en gråstenshäll och däruppe hade vi ett brandjärn som vi kokade på. Inredningen bestod av en soffa av trä, ett bord och några gamla stolar. Väggarna var klädda med pöntade träder.

Tak, golv och fönster. Taket uppbärs av sparrar som stödde mot långväggarna och det täcktes med halm. Där var ett litet loft, men det gick inte att gå upp på det. Skugan hade stengolv. Där var ett fönster på gaveln och ett på långsidan.

Inväånare. Skugans innevånare hette Johan August Ahnberg och hans hustru hette Magdalena. Vi var 11 barn fast de flesta är döda nu. Mina syskon hette Karl, Adolf, Olof, Ida, Josefina, Augusta och August. Den enda flickan som hette Augusta dog tidigt; därför fick den andra flickan också namnet

ACC. N:R M. 10881:24,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Augusta. Så var det killingar men de har
jag glömt namnen på för de var frädda och
döda för min tid. Min far hade varit soldat
men under senare år var han plåtslagare. Vi
var mycket fattiga. Vi hade alltid bott här
i denna församlingen. När vi lämnade sten-
slugan för alltid flyttade vi till Kungälv.
Uthus. Om här har varit några fähus av sten
vet jag inte.

det fanns ett boningshus med väggar av sten här för många år sedan. Jag tror att de har tagit bort allt sammans, så det finns nog inga rester kvar efter den. Den kallades för stensluga. Det är en 50 år sedan den var bebodd. Jag har själv varit inne där många, många gånger. Slugan låg på en plats som kallas Östsluga.

Slugans belägenhet. Stenslugan låg i utmarken. Slugan låg på Stjecks mark. Innevärdarna ägde själv slugan. Husets innevärdare behövde inte betala eller göra något arbete för markägaren för att få bo huset.

Byggnadssätt. Slugan var helt fristående. Den var inte byggd in till något berg på sådant sätt att berget ersatte en av slugans väggar. Jag vet inte om där var dubbla sten-

väggar med mellanfyllnad. Och inte vet jag hur tjocka väggarna var. där var ingen invändig bräd klädsel och där var ingen inre vägg mellan rummet och frishugan.

Shugans inre. Stenshugan hade ett rum. Ingången var på långsidan och den ledde in till rummet. Eldstaden låg i rummet på samma vägg som dären var, och den hade rökfång och skaften. Eldstaden var helt liten, av gråsten och så hade de ett brandjärn som de kokade på. Shugans inredning bestod av en säng som de låg i allihop, ett bord och några stolar. Väggarna varo varken målade kalkade eller tapetserade utan de var bara stenarna som de var.

Tak, golv och fönster. Jag vet inte på vilket sätt taket uppebars, men det täcktes med tur. Det fanns inget innertak så att något

loftsutrymmet fräckorn inte. Stugan hade
judgolv. Det var en glugg på den ena gaveln,
det var så litet så fönster kan man knappast
kalla det för.

Invärd. Stugans innervärdare hette
Lars Ris och hans hustru hette Berta. Barnen
hette Helena, Lotta, Anna - Britta och Olfred.
Slusfadern hade varit soldat. Där var mycket,
mycket fattigt, de låg i groparna och åt plocken
de hade alltid bott i den stenstugan. Berta
dog i stenstugan, men Lars blev flyttad hem
till vårat.

Uthus. Om här har varit några fåhus
av sten vet jag inte, men det har det nog gjort.

Det fanns en sluga med väggar av sten för 50 år sedan. Jag har inte sett det finns några rester kvar efter den. Den kallades för back-sluga. Jag har själv sett slugan och varit inne där många, många gånger. Slugan låg på Karelby Föregård.

Slugans belägenhet. Backslugan låg i utmarsten; den låg på Karl Karlsons mark. Innervärdarna ägde själva slugan.

Byggnadsmätt. Slugan var helt fristående. Den var ej byggd in till något berg på sådant sätt att beget utgjorde en av slugans väggar. Där var dubbla stenmurar med mellanfyllnad av jord och den var byggd av olika stenarter. Slugans ytterväggar hade skarpa hörn. Väggarna voro omkring en meter tjocka. Det fanns ingen invändig brädklädsel. Där var en inre vägg mellan rummet och frislugan; det var en

på så att den var vit och fin.

Tak, golv och fönster. Taket uppbars av spannar som strödde mot långväggarna och det täcktes med halm och tärkelvar. Taket stöt fram över väggarnas kanter en 20 cm. Där var ett litet loft, men man kunde inte gå däruppe, utan de kunde bara lägga några klöder där. Skugan hade brädgolv i rummet, men i förslugan var det stengolv. Där var ett fönster på gaveln och ett på långsidan. De var små fyrkantiga.

Inväånare. Backskugans inneväånare hette Anders Glauke och hans hustru hette Britta. De hade fyra barn, Beata, Augusta, Elias och Anders. Gubben var skäddare till yrket, men när han var ung var han soldat. Där var inte så väst fattigt utan de hade så de nått och jämnt klädd sig. Summan

ACC. N:R M.10881:3/.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

stiekade skumpan och höjer så de tjänade
pengar bögge två. De hade alltid fått det. Gubben
dog i backstugan, men gumman flyttade till
barnen i Göteborg.

Uthus. Om här har varit några fähus av
sten vet jag inte.

Sten uppe på Ris hammar var en stuga, som hade väggar av sten. Jag har knappast sett det finns några rester kvar efter den. Den kallades för backstuga och var bebodd för en 50 år sedan. Platsen som den låg på kallas Ris hammar.

Stugans belägenhet. Stugan låg i utmarken, den låg på Oleander Larssons mark. Kommunen ägde backstugan. Invånarna behövde ersätta något för att få bo där.

Byggnadsätt. Stugan var helt fristående; den var inte byggd in till något berg på sådant sätt att berget utgjorde ena stugans väggar. Där var dubbla stenmurar med mellanfylnad och den var byggd av kullesten. Jag kommer inte ihåg hur stugans ytterväggar såg ut. Väggarna var en hel kvarts meter tjocka. Jag vet inte

om där var någon invändig bräd klädsel.
Det fanns en inre vägg mellan rummet
och förskugan; det var en bräd vägg.

Stugans inre. Backstugan hade ett rum.
Ingången var på långsidan och ledde in i
förskugan. Det fanns en inre dörr mellan
rummet och förskugan. Eldstaden var i
rummet, den stod i ett hörn på samma
vägg som dörren var. Där fanns rökfång och
skoisten. Jag kommer inte i hög hurudana
möbler de hade och inte kommer jag i hög
om väggarna var kalkade målade eller
tapetserade.

Tak golv och fuster. Taket uppbars av
spannar som strödde mot långväggarna och
det täcktes med luvor och halv. Det fanns
inget innertak. Jag kommer inte i hög om
stugan hade jordgolv, stengolv eller trägolv.

Så var ett fönster på långsidan och ett på gaveln.

Innåvare. Backslugans inneråvare hette Ris. Vad hans hustru hette kommer jag inte i hög. De hade flera barn, men namnen på dem minns jag inte heller. Ris hade varit soldat. De var mycket fattiga om de var tillflyttade eller om de alltid hade bott här vet jag inte, men de dog i backslugan.

Uthus. Om här har varit några fähus av sten minns jag inte.

Det fanns en shuga med väggar av sten för 50 år sedan. Jag har inte sett att det finns några rester kvar efter den. Den kallades för backshuga. Jag har själv sett shugan och varit inne där många, många gånger. Shugan låg på Käreby Tovegård.

Shugans belägenhet. Backeshugan låg i utmarken; den låg på Karl Karlssons mark. Innenvånarna ägde själva shugan.

Byggnadssätt. Shugan var helt fristående. Den var ej byggd in till något berg på sådant sätt att berget utgjorde en av shugans väggar. Där var dubbla stenmurar med mellanfylldnad av jord och den var byggd av olika stenarter. Shugans ytterväggar hade skarpa hörn. Väggarna var omkring en meter tjocka. Det fanns ingen invändig brädklädsel. Där var en inre vägg mellan rummet och fröshugan; det var en

enkel stenvägg.

Stugans inre. Bäckstugan hade bara ett enda rum. Ingången var på långsidan och den ledde in till förstugan. Det fanns en inre dörr mellan rum och förstuga. Eldstaden var placerad i rummet, den stod i hörnet på samma vägg som dörren. Det fanns rökfång och skorsten. Eldstaden var en gruva av gråsten och så hade de ett brandjärn därpå som de kokade på, men om vintern hade de en järnkamin som de eldade i. Det var en, som liknade en starrhammars kamin, fast det var en liten med fyra ben. Inredningen bestod av en säng, en soffa, ett bord och några stolar, de var hemmaga gjorda alltifrån. Invävarna hade inga redskap annat än en hacka och en spade. Väggarna var tapetslade. Vid midnatt skulle gubben alltid ha stugan vittrappad utan-